

Fra
Kjøbenhavns Criminal- og Politiret.

Efterat der i denne Rets 4de Criminalkammer er optaget et Forhør til Oplysning om, hvorvidt Baadsmandsmath i Marinen Christian Edvard Krogh tidligere har reddet flere Mennesker, navnlig fra at drukne og den 15de f. M. ligeledes frelst Hansine Petrine Vilhelmine Hemmingsen, Lunds Enke, som fra en Baad var styrtet i Vandet i Nærheden af Toldboden, undlader jeg ikke paa Rettens Vegne vedlagt tjenstligst at tilstille Directionen en Afskrift af bemældte Forhør til videre behagelig Foranstaltning.

Kjøbenhavn den 29de Juni 1864.

Drewsen

Til
Directionen for Selskabet til Druknedes
og andre Skinddødes Redning.

Vedlagte forhør:

Criminal- og Politiretten har indsendt hoslagte Udskrift af et Forhør, der vedkommende Baadsmandsmath i Marinen Christian Edvard Krog er optaget i Anledning af et nylig forefaldet Redningstilfælde og tillige omhandler hans tidligere Virksomhed ved tre forskjellige Leiligheder.

Afvigte 1ste Pintsedag, da Kongen fra Nordsøe-Eskadren retournerede gennem Bomløbet ved Toldboden, kæntrede sammesteds en Baad med Arbeidsmand J. P. Juul og Enken Hansine Lund. Juul, der kunde svømme lidt, holdt sig med Baaden, medens han med den anden Haand søgte at frelse Enken Lund, men synes snart at have mattet slippe hende. Chr. E. Krogh stod imidlertid paa Toldbodbroen, hørte Skrig og saae et Par Favne derfra den kæntrede Baad samt et Mandfolk og et Fruentimmer i Vandet, denne Sidste synkefærdig. Med Klæderne paa, endog beholdende sit Uhr hos sig, sprang han da strax i Vandet og fik Tag i Fruentimmeret, med hvem han svømmede til Land. Men hun tog ham flere Gange om Halsen, saa han begyndte at tabe Kræfterne, da en Baad kom til og hjalp dem begge saavel som J. P. Juul. Uagtet mange Mennesker vare i Nærheden saae Krogh dog ingen Anden gjøre Miner til at frelse Enken Lund, og det er vel muligt, at hun vilde være druknet uden Kroghs Bistand, medens Krogh derimod ikke kan antages selv at have været i Fare. Senere foreslog Juul ham at gjøre Anmeldelse til Politiet, men hermed vilde Krogh ikke befatte sig.

Iligemaade de tidligere Tilfælde maa det, for saa vidt de væsentl. Alene oplyses ved Kroghs egne Udsagn, bemærkes, at han heller ikke har gjort Anmeldelse om noget af dem, men at han først nu og kun paa Politiets Opfordring har afgivet sin Forklaring derom, hvilken derfor uden Tvivl bør staae til Troende i det Hele.

Bemældte Tilfælde ere følgende:

I Vinteren 1857/58, medens Krogh laae paa Trekroners Batteri og var i Arbeide med at gjøre en Vaage i Isen, faldt to Dreng i Vaagen, hvilke Kragh optog, dog uden Fare for sig selv. Den ene af dem, der var i aldeles forkommen Tilstand bragte han i Land til Quarentainebetjenten.

Samme Vinter var Krogh en Eftermiddag posteret paa Batteriets Vold, da han saae en Mand gaac igjennem Isen ret udfor Flagstangen. Krogh fik da strax en Stige kastet ned paa Isen, slyngede sig selv ned i et Toug og arbeidede sig ved Hjælp af Stigen ud paa Isen, men førend han naaede Stedet, brast Isen med ham, saa at han maatte slaae Isen itu med Armene for at komme hen til den Forulykkede. Imidlertid var Denne kommen ind under Isen, og Krogh, der var dygtig afkræftet, maatte nu dykke under Isen, hvorved han fik Manden fat og bragte ham til aaben vande. Men

derefter vilde Krogh hverken kunnet redde sig selv eller den anden, hvis ikke nogle Spadserende paa Isen, der var komne til, havde rakt Stigen hen til dem, hvori Krogh greb fast og saaledes tilligemed Manden blev slæbt ind til den faste Iis og trukken op. Manden blev taget ombord og pleiet paa Batteriet. Krogh var ogsaa meget medtagen. Efter denne Forklaring, der støttes ved en af Captlt. Kraft, som paa den Tid var Chef paa Trekrøner, meddelt Attest om, at Krogh da frelst en Mand, der var falden igjennem Isen, i det han ved en Stige arbejdede sig ud til ham, har Kragh med egen Livsfare frelst den omtalte Mand fra at drukne.

Endelig har Krogh forklaret, at han Natten mellem 1ste og 2den Januar 1859 ved at passere Kongens Nytorv, opdagede Ild i Stedet No. 1 bag Hovedvagten, at han løb op i Stædet og bankede paa Dørrerne, samt at han, da Trappegelænderet til en af de øverste Etager brændte, sprængte en Dør ind til et Værelse i samme Etage, at, da han traadte ind i Værelset, der var aldeles indhyllet i Røg, tumlede et Fruentimmer imod ham og raabte om Hjælp, at dette Fruentimmer var saa fortunlet af Røgen, at hun vanskelig selv vilde have fundet og aabnet Dørren, samt at han bar hende, der var i bar Særk og havde et Skrin under Armen, ned af Trappen forbi Ilden og senere ledsagede hende til Fabrikør Franckel paa Østergade. Ved at passere det antændte Trappegelænder fik han sin Frakke endeel forbrændt. Fruentimmeret havde navngivet sig Frøken Poniatowsky. Den, der ved bemeldte Brand er tyet til Fabrikør Franckel, var imidlertid en Frøken Galschiøtt, som har forklaret, at hun boede paa 1ste Sal, medens Ilden var udbrudt i Qvisten og ikke trængte længere ned end til 3die Sal, at hun vel forlod Stedet med et Skrin og af en Person, hun traf i Porten blev ledsaget til Franckels, men at hun var paaklædt, undtagen at hun havde bare Fødder, og at hun selv gik bort i al Roe uden at være i nogen som helst Fare eller at blive reddet af Nogen. Ligesom heraf dog ikkun følger, at Frøken Galschiøtt ikke er det samme Fruentimmer, som Krogh hjalp fra 3die Sal, saaledes er der overhovedet aldeles ingen Grund til at mistroe Kroghs Forklaring. Ved denne Leilighed har han imidlertid neppe udsat sig selv for nogen Fare.

At Kragh som refereret med Mod og Raskhed har reddet fire eller fem Medmenneskers Liv, den ene Gang med egen Livsfare, egner sig upaatvivlelig til at belønnes. Da han derhos som omtalt selv ikke har anmeldt noget af Tilfældene og heller ikke under den nu fra Politiets Side foranstaltede Undersøgelse har fremført Ønske om Pengeremuneration skal Directionen tillade sig at formene, at han, saafremt hans Vandel i øvrigt dertil kvalificerer ham – fortjener at benaades med Medaillen.

Kiøbenhavn d. 4de Juli 1864.

Lichtenberg

Om end Historien med Frøkenen seer lidt løjerlig ud, er jeg dog enig med Hr. Et. R. Lichtenberg.
S. Hoppe 6/4 64

Ligesaa. Luders 6/4

Afsendt d. 8/7 64